

De “Six Épigraphes antiques” zijn voortgekomen uit een werk dat Debussy schreef voor twee fluiten, twee harpen, celesta en een “diseuse”, die een aantal gedichten uit de bundel “Chansons de Bilitis” van Pierre Louys voordroeg tussen en gedeeltelijk ook tijdens de muziek.

Van de oorspronkelijke muziek is de celestapartij verloren gegaan. Er zijn verscheidene pogingen gedaan deze te reconstrueren, maar door de ongewone bezetting wordt het werk in die vorm zelden uitgevoerd.

Debussy zelf bewerkte later zes delen van de oorspronkelijke muziek voor piano 4-handig, en deze versie is als uitgangspunt genomen voor bovengenoemde bewerking. In tegenstelling tot andere bewerkingen is deze orkestratie voor klein orkest bedoeld, in overeenstemming met de sobere en intieme sfeer van het werk.